

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 20
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2023/191

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 23 juni 2023 diende ■■■ bij de gemeente Zoersel een verzoek in om een afschrift te verlenen van alle documenten en mailverkeer met betrekking tot het onderhoud van de Brakenstraat.

De gemeente Zoersel heeft het openbaarheidsverzoek afgewezen op 30 juni 2023.

■■■ stelde op 19 juli 2023 beroep in tegen deze weigeringsbeslissing van de gemeente Zoersel. Op 28 juli 2023 diende ■■■ eveneens beroep in tegen de weigeringsbeslissing van de gemeente Zoersel.

In voormeld beroepschrift wordt vermeld: *“Dit beroep dient samen te worden gelezen met het beroep dat cliënt reeds zelf heeft ingediend op 19 juli 2023”*. De beroepsinstantie beschouwt het door ■■■ ingediende beroep dan ook als een aanvullend beroep bij het door ■■■ ingediende beroep en niet als een afzonderlijk beroep.

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 19 juli 2023 werd op 20 juli 2023 geregistreerd door de beroepsinstantie. Voor de afhandeling van dit beroep en het aanvullende beroep d.d. 28 juli 2023 worden ■■■ verder geduid als ‘verzoekers’.

In toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet, werd de beslissingstermijn door de beroepsinstantie verlengd van dertig kalenderdagen tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 23 juni 2023.

De weigeringsbeslissing van de gemeente Zoersel dateert van 30 juni 2023. Die beslissing maakt melding van de beroepstermijn en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep van 5 juli 2023 werd tijdig ingediend en is bijgevolg **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Met het oorspronkelijke verzoek van 23 juni 2023 verzochten verzoekers de gemeente Zoersel om een afschrift te verlenen van de documentatie omtrent het onderhoud van de Brakenstraat door de gemeente Zoersel (cf. logboeken omtrent werkzaamheden door gemeentepersoneel, werkbons van uitgevoerde werken, overzichten over welke werken wanneer werden uitgevoerd, etc.) evenals alle communicatie van inwoners/ buurtbewoners omtrent de toestand van de weg, klachten omtrent de toestand of het gebruik ervan, etc.

■■■ woont op enkele percelen te ■■■, dewelke reeds enkele jaren wederrechtelijk worden versperd door een buur. In het verleden ontstond reeds een discussie over het statuut van de Brakenstraat als openbare weg. Volgens ■■■ zou de Brakenstraat gedurende jaren steeds onderhouden zijn geweest door de gemeente Zoersel (onderhoud, aanbrengen van steenslag als verharding etc., evenals de onderliggende nutsleidingen). Het is in dit kader dat de betreffende documenten werden opgevraagd.

De gemeente Zoersel heeft het openbaarheidsverzoek afgewezen op 30 juni 2023, omdat zowel de gemeente Zoersel als verzoekers gevat zijn in een lopend juridisch geschil over deze zaak (onder meer omtrent het al dan niet openbaar karakter van de betreffende weg). De gemeente Zoersel heeft zich omwille daarvan beroepen op artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet om het verzoek af te wijzen.

Per e-mail van 5 juli 2023 hebben verzoekers er de gemeente Zoersel op gewezen dat de gemeente mogelijk uit is gegaan van een foutieve lezing van de weigeringsmogelijkheden uit het Bestuursdecreet. De gemeente Zoersel werd daarbij verzocht om de opgevraagde documenten per kerende over te maken om een beroep inzake openbaarheid te vermijden. Op 6 juli 2023 gaf de gemeente Zoersel aan verzoekers te kennen bereid te zijn eerst juridisch advies in te winnen over de toepassing van de ingeroepen uitzonderingsgrond. Indien

uit dat advies zou blijken dat deze uitzonderingsgrond hier eigenlijk niet van toepassing kon zijn, was zij bereid om de beslissing te herzien.

Op 6 juli 2023 heeft de gemeente Zoersel aan verzoekers laten weten dat de ingeroepen uitzonderingsgrond deze uit artikel II.35 4° Bestuursdecreet betrof en niet die uit artikel II.34 4°, zoals verzoekers verkeerdelijk hebben aangenomen. Diezelfde dag hebben verzoekers er de gemeente Zoersel op gewezen dat zij er van uitgaan dat de gemeente Zoersel *“in overweging zal nemen dat de Rechtbank van Eerste Aanleg reeds in een eindvonnis heeft uitspraak gedaan over het karakter van de weg (nl. blijkbaar geen openbare weg), en dat er over dit aspect dan ook geen discussie meer kan rijzen binnen de lopende burgerlijke procedure. Bovendien bestaan er binnen de burgerlijke rechtspleging eveneens mechanismes om een partij, ook een overheid, te dwingen om bepaalde stukken over te leggen, mechanismes die in deze procedure niet werden aangewend. Dus zelfs al zou er binnen de burgerlijke procedure nog discussie bestaan over het publiek karakter van de Brakenstraat, dan nog had niets de openbaarheid van de opgevraagde documenten belet. Het principe blijft nog steeds de openbaarheid, een grondwettelijk beschermd recht, en de weigering van openbaarheid dus de uitzondering.”*

Op 17 juli 2023 heeft de gemeente Zoersel hierop vervolgens als volgt gereageerd ten aanzien van verzoekers:

“Zoals beloofd heb ik de aanvraag opnieuw overwogen en ook zelf juridisch advies ingewonnen. Helaas moet ik de aanvraag nogmaals afwijzen om volgende redenen. De relatieve uitzonderingsgrond voorzien in het Bestuursdecreet met name, dat de vraag betrekking heeft op een lopend burgerrechtelijk geschil, waarin overigens ook de gemeente werd gevat, maakt dat ik het recht op openbaarheid moet afwegen tegenover het recht voor de gemeente op een eerlijk verloop van de burgerrechtelijke procedure. De gemeente wordt hier immers betrokken in een zuiver privaat geschil tussen partijen over een recht op doorgang.

Het vonnis deed reeds uitspraak over de zaak dat de weg waarover de betwisting gaat geen gemeenteweg kan zijn. Aangezien dit vonnis kracht van gewijsde heeft, kunnen de gevraagde documenten niet meer leiden tot verweer tegen deze uitspraak. Verder is er de kwestie van het recht van doorgang. Dit is een vraag waarvoor de rechtbank een deskundige heeft aangesteld. Of de gemeente hier al dan niet in het verleden onderhoudswerkzaamheden heeft aan uitgevoerd is geenszins relevant voor deze vraag en voor de opdracht die gegeven is aan de deskundige.

Aldus kan ik verder niet uitmaken tot wat uw vraag dient en hoe en of zij het verdere verloop van de gerechtelijke procedure kan beïnvloeden en de belangen van de gemeente en het recht op het eerlijk proces in de zaak zou kunnen benadelen. Indien u mij verdere info kan geven over het beoogde doel van de gevraagde documenten en wat ermee zou kunnen worden aangetoond dan kan ik deze weigering alsnog herzien door die afweging met kennis van zaken te maken.”

2. Inhoud van de beroepschriften

In het beroepschrift d.d. 19 juli 2023 wordt gesteld:

“In 2019 hebben wij een 1ste keer de vraag gesteld bij gemeente Zoersel om ons alle beslissingen over de Brakenstraat in Zoersel te bezorgen, waaronder ook alle documentatie over het onderhoud van de weg (raamcontracten, mailverkeer van burgers, Gemeente Zoersel beweerde toen niet in het bezit te zijn van

beslissingen over de Brakenstraat of enige documentatie over het onderhoud van de weg. Wij hebben hiervoor toen ook een klacht ingediend maar deze klacht werd afgewezen door het kabinet van [REDACTED] omdat zij hier niet voor bevoegd zou geweest zijn.

Recent hebben wij opnieuw aan gemeente Zoersel de vraag gesteld om ons alle documenten over het onderhoud van de weg alsook alle mailverkeer hierover te bezorgen. Op 30/6/2023 hebben wij een mail ontvangen van gemeente Zoersel dat zij onze vraag afwijzen en zich hiervoor beroepen op artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet: de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen.

Als 1ste wil ik er u op attent maken dat zij in hun laatste antwoord dus impliceren WEL in bezit te zijn van documenten over het onderhoud van de weg maar dat zij deze niet vrij willen geven. Daarnaast lijkt het ons ook een foutieve interpretatie van dit artikel. De weigering van gemeente Zoersel heeft net als gevolg dat onze rechten op verdediging geschonden worden en dit getuigt ook van enig machtsmisbruik daar zij de enige instantie zijn die ons deze documenten kan bezorgen maar dit nu weigert om te doen.”

Het beroepschrift d.d. 28 juli 2023 luidt als volgt:

“Schending materiële en formele motiveringsplicht

Conform de materiële motiveringsplicht moet iedere beslissing van een administratieve overheid gebaseerd zijn op deugdelijke, afdoende en draagkrachtige motieven.! Bovendien moeten individuele besluiten de concrete materiële motivering bevatten volgens de formele motiveringsplicht. De bestreden beslissing voldoet niet aan de materiële, noch aan de formele motiveringsplicht. De motivering met betrekking tot de weigering van de openbaarheid luidt kortweg: “Beste [REDACTED]; Wij wijzen uw onderstaande vraag in het kader van openbaarheid van bestuur af, omdat zowel u als de gemeente Zoersel beiden gevat zijn in een lopend juridisch geschil over deze zaak. We beroepen ons hiervoor op artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet.”

Nochtans dient overeenkomstig artikel II.35 Bestuursdecreet een belangenafweging te worden gemaakt en kan een bestuur niet zomaar volstaan met een verwijzing naar een hangend juridisch geschil, zonder enige belangenafweging te maken tussen het belang van de openbaarheid en het belang van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen. De manifeste schending van de motiveringsplicht staat aldus vast.

Schending artikel II.35 Bestuursdecreet

De Raad van State bevestigde meermaals dat het bestuur zich niet kan onttrekken aan de vereiste belangenafweging in toepassing van de wettelijke uitzonderingsgrond van artikel II.35, 4° Bestuursdecreet. De Raad benadrukte tevens dat de bestuursinstantie concreet moet aantonen dat de openbaarmaking een eerlijk procesverloop zou verstoren. De loutere vaststelling van schade aan het belang volstaat daartoe niet. Daarnaast oordeelde de Raad van State dat het standpunt dat het niet uit te sluiten valt dat het procesverloop beïnvloed wordt, niet volstaat.

De absolute uitzonderingen zijn vermeld in artikel II.34 en de relatieve uitzonderingsgronden vinden een grondslag in artikel II.35 van het Bestuursdecreet.” De weigeringsgrond vervat in artikel II.35, 4°

Bestuursdecreet is derhalve een relatieve weigeringsgrond, zodat het bestuur terzake verplicht is een belangenafweging te maken. Bij absolute weigeringsgronden daarentegen kan de bevoegde instantie volstaan met een toetsing van de openbaarmaking aan een bepaald belang in het geding, en of dat al dan niet schade wordt toegebracht.

De uitzonderingsgrond vervat in artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet maakte eveneens het voorwerp uit van een beroep bij het Grondwettelijk Hof. Het Hof wees erop dat de uitzonderingsgrond restrictief moet worden geïnterpreteerd en niet op een abstracte manier mag worden ingeroepen. Zo moet in concreto worden aangetoond dat de gevraagde bestuursdocumenten verband houden met een bestaand rechtsgeding en tegen de betrokken overheidsinstantie kunnen worden aangewend. Uw beroepsinstantie bevestigde de noodzaak van de belangenafweging in toepassing van artikel II.35, 4° Bestuursdecreet terecht ook al: "Aldus dient de weigeringsgrond van artikel II.36, 51, tweede lid, 8° van het Bestuursdecreet te worden onderzocht, die gelijkkluidend is als de weigeringsgrond van artikel II. 35, 4° van het Bestuursdecreet. Beide uitzonderingen op het principe van openbaarheid van bestuur zijn overigens relatieve uitzonderingsgronden, dit wil zeggen dat zij enkel van toepassing kunnen zijn indien een belangenafweging heeft plaatsgevonden tussen het belang van de openbaarheid van bestuur enerzijds en het belang dat wordt beschermd met de betrokken uitzonderingsgrond anderzijds..

De verantwoordelijke van de gemeente Zoersel maakte geenszins de vereiste belangenafweging. De afwijzing van de openbaarheidsvraag verwijst louter naar het feit dat zowel cliënt als de gemeente Zoersel gevat zijn in een lopend juridisch geschil over "de zaak". Er valt geen belangenafweging te lezen in voorgaande afwijzing, die hierboven geciteerd wordt. Bovendien is de overheid ertoe gehouden om de belangenafweging formeel te motiveren!., hetgeen evenmin gebeurd is.

Er is momenteel één zaak hangende voor de rechtbank waarin zowel de gemeente Zoersel als cliënt zijn betrokken. In deze zaak die in beroep hangende is bij de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen werd reeds geoordeeld dat feitelijke elementen betreffende het aanbrengen van wegverharding en onderhoud door de gemeente slechts relevant zijn voor de zaak indien een publiek gebruik wordt bewezen. De rechtbank oordeelde vervolgens dat dit publiek gebruik niet wordt bewezen en dat er bijgevolg geen sprake is van een openbare weg of publiekrechtelijke erfdienstbaarheid van overgang.

Het is bijgevolg een raadsel hoe de namens cliënt opgevraagde bestuursdocumenten dewelke louter een weerslag bieden van in het openbaar uitgevoerde werkzaamheden, het eerlijk procesverloop op enigerlei wijze zouden kunnen schaden. De rechtbank heeft in de tussen cliënt en de gemeente hangende zaak reeds geoordeeld dat feitelijke elementen betreffende het wegonderhoud niet relevant zijn aangezien het publiek gebruik niet wordt bewezen. Er is bijgevolg in elk geval sprake van een schending van artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet, dat een belangenafweging vereist bij de toepassing van deze relatieve uitzonderingsgrond.

De wettelijke uitzonderingsgrond van artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet waarop het bestuur zich baseerde om de aanvraag tot bestuursdocumenten in verband met het onderhoud van de Brakenstraat af te wijzen, vereist een belangenafweging. Het bestuur heeft in casu geen dergelijke belangenafweging gemaakt."

3. Toelichting door de gemeente Zoersel

Om voldoende geïnformeerd te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie de gemeente Zoersel om een reactie gevraagd. Op 24 juli 2023 bezorgde de gemeente Zoersel aan de beroepsinstantie alle correspondentie die tussen de gemeente Zoersel en verzoekers is gevoerd omtrent het initiële openbaarheidsverzoek en de afwijzing ervan. Op 23 augustus 2023 ontving de beroepsinstantie van de gemeente Zoersel een ZIP file met daarin alle bestuursdocumenten waarover de gemeente beschikt, die behoren tot het voorwerp van de oorspronkelijke openbaarheidsaanvraag. Het gaat om:

- Fiches aangaande werkopdrachten betreffende de Brakenstraat (15 documenten)
- Een melding van (gegraven) putten
- Een brief d.d. 30 maart 2020 gericht aan █████ omtrent vragen over het onderhoud en het statuut van de Brakenstraat

Op 24 augustus 2023 bezorgde de gemeente Zoersel de beroepsinstantie nog het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg inzake het publieke karakter van de Brakenstraat en voegde daaraan toe dat *“naast het vonnis de rechtbank nog een uitspraak zal doen over het recht van doorgang en eventuele erfdiensbaarheden. Met dat doel is een expert aangesteld die in juni een terreinbezoek aflegde waar ook de gemeente als gevatte partij moest bij aanwezig zijn. Dit om aan te tonen dat de zaak nog wel degelijk hangende is met de gemeente als partij.”*

4. Beoordeling door de beroepsinstantie

De beroepsinstantie merkt vooreerst op dat een aanvrager geen belang dient aan te tonen bij een verzoek tot openbaarmaking van bestuursdocumenten, tenzij de vraag betrekking zou hebben op informatie van persoonlijke aard (cf. artikel 11.40 §3 Bestuursdecreet), wat in casu niet het geval is. De vraag van de gemeente Zoersel aan verzoekers d.d. 17 juli 2023 om meer duiding te geven over “het beoogde doel van de gevraagde documenten en wat ermee zou kunnen worden aangetoond” om zo de weigeringsbeslissing eventueel te herbekijken, dient naar het oordeel van de beroepsinstantie dan ook te worden beschouwd als een vraag tot verantwoording van het belang van de openbaarmaking in hoofde van de verzoekers. De afwijzing van de openbaarheidsaanvraag is volgens de beroepsinstantie dan ook deels gegrond op een gebrek aan aangetoond belang door verzoekers, wat naar het oordeel van de beroepsinstantie neerkomt op een niet geoorloofde inperking van het recht op toegang tot bestuursdocumenten.

De gemeente Zoersel beroept zich op artikel 11.35, 4° van het Bestuursdecreet om de openbaarmaking van de door verzoekers gevraagde stukken te weigeren. Voormeld artikel bepaalt dat een aanvraag tot openbaarmaking moet worden afgewezen als de overheidsinstantie van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te verkrijgen. De gemeente Zoersel verwijst hiervoor naar het burgerlijk rechtsgeding voor de rechtbank van eerste aanleg, afdeling Antwerpen, ingeleid door verzoekers in beroep tegen het vonnis van de vrederechter van Zandhoven inzake het geschil betreffende de toegang van onder meer █████ tot hun achtergelegen eigendom via een weg aangeduid als de Brakenstraat, die door een buur werd afgesloten door een poort.

Het gaat om een relatieve uitzonderingsgrond. Hierbij moet eerst onderzocht worden of de openbaarmaking het beschermde belang schaadt. Als er belangenschade is, moet vervolgens het te beschermen belang worden afgewogen tegen het belang van de openbaarheid. De openbaarheid mag dan enkel worden bevolen als daarmee een hoger belang wordt gediend dat zwaarder weegt dan het door de uitzonderingsgrond beschermde belang. De uitzonderingsgrond beoogt het eerlijke verloop van de rechtspleging te vrijwaren.

Een essentieel onderdeel van het recht op een eerlijk proces is immers het beginsel van de “gelijkheid der wapens in een proces”. Dit beginsel van de wapengelijkheid houdt in dat elke partij het recht heeft haar argumenten te doen gelden in omstandigheden die haar niet benadelen ten opzichte van de tegenpartij. De bestaansreden van voormelde uitzonderingsgrond ligt vooral bij het verhinderen dat de openbaarheid van bestuur afbreuk zou doen aan de wapengelijkheid. Deze uitzonderingsgrond is een correctief op de openbaarheid om te beletten dat een instantie zou worden verplicht in een rechtsgeding de tegenpartij informatie ter beschikking te stellen die vervolgens tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen bestuursinstantie) wordt uitgespeeld.

De bedoelde uitzonderingsgrond mag evenwel niet op een abstracte manier worden ingeroepen zodat concreet moet worden aangetoond dat het gevraagde bestuursdocument verband houdt met een bestaand rechtsgeding én tegen een bestuursinstantie kan worden aangewend.

De beroepsinstantie stelt vast dat de gemeente Zoersel is gevat door een burgerlijk rechtsgeding dat in wezen een geschil uitmaakt tussen private personen omtrent een recht van doorgang, waarbij onder meer verzoekers de rechtbank van eerste aanleg, afdeling Antwerpen, voor recht hebben willen horen zeggen dat de Brakenstraat het statuut van gemeenteweg verkreeg door de verkrijgende verjaring, gelet op het langdurig gebruik als openbare weg en er zo een publieke erfdienstbaarheid van overgang rust op de betreffende strook grond.

In het vonnis van 27 maart 2023, rolnummer 21/2667/A, heeft de rechtbank echter al geoordeeld dat op grond van de gedane vaststellingen niet wettig kan worden besloten dat de kwestieuze strook grond door eenieder voor openbaar verkeer werd/wordt gebruikt en er aldus sprake is van een openbare weg of van een publieke erfdienstbaarheid van overgang. Zoals de gemeente Zoersel aangeeft heeft de rechtbank in voormeld vonnis een deskundigenonderzoek gevorderd, zij het echter om vast te stellen of het historische gebruik van de betreffende strook door onder meer ■■■ louter op een gedogen zou zijn gebaseerd en om andere mogelijkheden (een conventionele erfdienstbaarheid,...) uit te sluiten. Wat betreft de verkrijgende verjaring en dus het publieke karakter van de weg, is het vonnis zoals verzoekers opwerpen wel degelijk duidelijk. Daarover heeft de rechtbank geoordeeld dat de feitelijke elementen waarnaar onder meer verzoekers hebben verwezen en die tot een verkrijgende verjaring kunnen leiden (aanbrengen wegverharding, onderhoud door de gemeente, verkeerstekens,...) slechts relevant zijn indien een publiek gebruik wordt bewezen, quod non.

De beroepsinstantie kan bijgevolg enkel vaststellen dat de gemeente Zoersel wel nog is betrokken bij het betreffende rechtsgeding, maar dat de rechtbank al in kracht van gewijsde uitspraak heeft gedaan over het statuut van de Brakenstraat. De beroepsinstantie kan bijgevolg niet inzien op welke wijze documenten die een indicatie kunnen geven over het al dan niet openbare karakter van deze weg, dan nog ten nadele van de gemeente Zoersel zouden kunnen worden uitgespeeld. De beroepsinstantie concludeert dat de gevraagde bestuursdocumenten bijgevolg geen informatie bevatten die het eerlijk verloop van de rechtspleging zou kunnen verstoren en oordeelt dat de gemeente Zoersel de uitzondering op de openbaarheid uit artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet bijgevolg ten onrechte heeft ingeroepen.

Het komt thans toe aan de beroepsinstantie om te oordelen of de haar door de gemeente Zoersel bezorgde stukken, die zonder twijfel bestaande bestuursdocumenten zijn in de zin van artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet, bijgevolg in aanmerking komen voor openbaarmaking.

De beroepsinstantie heeft kunnen vaststellen dat zowel in de fiches aangaande werkopdrachten betreffende de Brakenstraat als in de melding van (gegraven) putten, persoonsgegevens (namen, telefoonnummers, adressen, e-mailadressen...) van natuurlijke personen voorkomen. Het gaat hierbij om personen die woonachtig zijn in de Brakenstraat en om medewerkers van de gemeente Zoersel. Artikel II.34 2° van het Bestuursdecreet bepaalt dat, tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, een aanvraag tot openbaarmaking afwijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Deze bepaling laat niet toe dat gegevens worden verstrekt die de identificatie van derden mogelijk maken, in de mate dat daarmee afbreuk zou worden gedaan aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58). Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

Dergelijke informatie (persoonsgegevens van natuurlijke personen) behoort ontegensprekelijk tot de persoonlijke levenssfeer en het privéleven van de betrokkenen. Het vrijgeven hiervan zou wel degelijk een inbreuk uitmaken op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van die personen. Ook namen van medewerkers van de gemeente Zoersel, ook al situeren deze zich in een professionele context, behoren tot hun persoonlijke levenssfeer en behoren als persoonsgegevens van die natuurlijke personen ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokkenen. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historische perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze informatie heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van voormelde persoonsgegevens afbreuk doet aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen en dat deze gegevens dan ook moeten worden afgeschermd in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. Conform artikel II.45 Bestuursdecreet moet een aanvraag tot openbaarheid gedeeltelijk worden ingewilligd indien de informatie waarop een uitzondering van toepassing is, samen met andere informatie in een bestuursdocument opgenomen is, en het mogelijk is om de informatie die niet openbaar kan gemaakt worden, te scheiden van de andere informatie. Volgens het oordeel van de beroepsinstantie is dat in casu effectief het geval, en kan de hierboven vermelde informatie, die niet voor openbaarmaking in aanmerking komt, perfect worden gescheiden van de informatie die wel kan worden vrijgegeven.

Voor wat betreft deze bestuursdocumenten wordt het beroep bijgevolg als **gedeeltelijk gegrond** beschouwd.

Betreffende de brief d.d. 30 maart 2020 gericht aan ■■■ omtrent vragen over het onderhoud en het statuut van de Brakenstraat, kan daarvan aan verzoekers vanzelfsprekend een afschrift worden bezorgd, aangezien die brief aan de aanvrager zelf werd gericht. Het beroep wordt voor wat betreft dit bestuursdocument bijgevolg als **gegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 19 juli 2023, aangevuld met het beroepschrift van ■■■ d.d. 28 juli 2023, tegen de weigeringsbeslissing vanwege de gemeente Zoersel d.d. 30 juni 2023 is ontvankelijk en deels ongegrond en deels gegrond.

Bijgevolg dient de gemeente Zoersel aan verzoekers een afschrift te bezorgen van:

- De fiches aangaande werkopdrachten betreffende de Brakenstraat (15 documenten), mits weglating van de erin aanwezige persoonsgegevens
- De melding van (gegraven) putten, mits weglating van de erin aanwezige persoonsgegevens
- De brief d.d. 30 maart 2020 gericht aan ■■■ omtrent vragen over het onderhoud en het statuut van de Brakenstraat

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (zie artikel 11.44, §3, van het Bestuursdecreet).

Brussel, 25 augustus 2023

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter